

noen tillitsvalgte nærmest insisterer på et annet og mer negativt bilde av den private tannhelsetjenesten. Medlemmene bør kunne føle seg trygge på at foreningen samlet, og tillitsvalgte enkeltvis, ikke går ut med selvkritikk hvis denne ikke er godt dokumentert. Diskusjonen om honorarer og andre diskusjoner om interne forhold må baseres på dokumenterbare fakta slik at vi unngår at de domineres av tillitsvalgte som primært ønsker å fremstille seg selv som mer moralske og etiske enn sine kollegaer.

Inger-Lise Mathiesen mener, så vidt jeg forstår, at mer selvjustis og selvkri-

tikk fra NTFs side er viktig for å oppnå tillit. Men vi må være klar over at mye av kritikken som er rettet mot privatpraktiserende tannleger i det siste er udokumentert og urettferdig. NOU-rapporten som Odland nevner, inneholder eksempler på det. Hvis våre tillitsvalgte er lunkne i å forsvare medlemmene mot urettferdig kritikk eller fyrer opp under kritikken, kan det kanskje på kort sikt øke tilliten fra aktører med forutinntatte holdninger til den private tannhelsetjenesten. Men våre tillitsvalgte skal etter min mening ikke jakte på dette, men tvert imot forsvare medlemmene i slike situasjoner. Det må være en selv-

følge at tillitsvalgte ikke strør om seg med moraliserende pekefinger på generell basis mot egne medlemmer hvis det er snakk om enkelttilfeller, svak dokumentasjon eller tilfeldigheter. Det hadde vært interessant hvis Inger-Lise Mathiesen kunne si noe om NTFs holdning til denne delen av problemstillingen.

Bjørn-Olav Engebretsen

Adresse: Parkveien 60, 0254 Oslo

Urimelig pris

Svar til Bjørn-Olav Engebretsen og Kari Odland

Slik undertegnede har ment diskusjonen, dreier det seg om hvorvidt NTFs organer i sjeldne enkelttilfelle skal ha mulighet til å uttale seg om størrelsen på et honorar, jf. Odlands «Derfor kan verken klagenemndene, lokalforeningene, hovedstyret eller etisk råd uttale seg om pris så lenge vi har fri prisfastsettelse».

Ut fra dette sitatet virker det som om våre organer overhodet verken kan eller skal uttale seg om noen form for prissetting. Det er spesielt Råd for tannlegeetikk det vil være snakk om, og først etter grundig saksbehandling. Det viktigste i mitt innlegg var å påpeke at muligheten foreligger, siden reglene er godtatt av Konkurransetilsynet.

Hvorvidt man vil gjøre det, er et etisk/politisk spørsmål. Den debatten mente jeg å overlate til medlemmene, og deretter til Representantskapet. For

slik undertegnede ser det, vil en konsekvens av det siterte måtte føre til endringer i de etiske regler. Ellers blir de et sett regler vi verken ønsker eller vil etterleve.

Som tillitsvalgt har vi ikke noe ønske om verken «å kjøre over i den andre siden av grøfta» eller «insistere på et annet og mer negativt bilde av den private tannhelsetjenesten». Men som tillitsvalgt må vi målbære de ideer som kommer opp i organisasjonen. Når flere har etterlyst at NTF skal være en merkevare (godt initiert av professor Ole Bergs foredrag på Forum for tillitsvalgte i 2006), må debatten om ulike virkemidler og muligheter bringes opp. Her står de etiske regler sentralt.

Siste avgjørelse ligger til Representantskapet. De hovedtillitsvalgte skal deretter utføre det Representantskapet ber om. For egen del ønsker jeg at vi

beholder muligheten for å uttale oss i enkelttilfeller, samt at vi holder vår etiske fane høyt, spesielt innenfor egne rekke. Utad må vi, som Bjørn-Olav Engebretsen helt riktig er inne på, forsvare enkeltmedlemmet så langt det overhodet er mulig. Men vi må arbeide for at vi slipper å forsvare utad, for det blir lett sett på som faglig kameraderi.

Dersom vi overlater alle prisspørsmål til forbrukermyndighetene, kan våre medlemmer utsettes for en større belastning – spesielt mediemessig – enn om NTF gjennom sitt etiske råd kan kommentere og eventuelt gå i dialog med partene. Det vil i det fleste tilfelle være en tilstrekkelig reaksjon. Alvorligere sanksjoner har sjelden forekommet i NTF.

*Inger-Lise Mathiesen
visepresident, NTF*